

Púť za povolania

Kázeň

Sv. Ignáca z Loyoly, zakladateľa jezuitskej rehole vynikal okrem iného *dôverou v Boha*. „V rukách Božích, hovorí Ignác, nachádzam to, čo chýba ľudským rukám. A keď ma ľudské ruky nechajú na mizine, v Božích nájdem všetko.“ A preto aj v čase zakladania rehole, keď prví jezuiti ešte nemali zaistené príjmy ani dom či kolégium a žili len z ruky do úst, sv. Ignác spokojne a plný dôvery prijímal nových členov. V liste istému kartuziánskemu priorovi napísal: „Tým, čo zmýšľajú po ľudsky sa zdá čudné až ľahkomyselné, že zväčšujeme počet našich členov v dome napriek vysokým cenám potravín. My ale predsa spúšťame kotvu našej nádeje do Božej dobroty. On práve tak môže uživiť mnohých ako málo, tak v dňoch drahoty ako v dňoch prebytku. Preto veríme, že tých, ktorých on povolal do Spoločnosti, musíme prijímať.“ Podobne o Ignácovi napísal jeden z jeho spoločníkov: „Nikdy nebránil prijať tých, ktorí skutočne boli schopní a spoznali, že ich Boh povolal, aj keď bol v dome nedostatok a chudoba. Zastával totiž silnú dôveru, že tých, ktorých Boh povolal do Spoločnosti, aj uživí, aj im obstará k výžive potrebné prostriedky.“

Táto Ignácova dôvera bola ovocím jeho *osobného a hlbokého priateľstva s Bohom*, jeho *zamilovanosti so živým Pánom*. Jeden z jeho spolubratov o ňom povedal: „Skoro vždy býval zahĺbený v Bohu, aj keď sa veľa ráz zdalo, že dačo iné robí. Často som ho vidaval chodiť po záhrade, ako sa zrazu zastavil a v rozjímaní zdvihol oči k nebu.“ A inému spolubratovi sa Ignác raz vyznal: „Nachádzam zbožnosť kde a ako chcem.“ Aj ďalší svedkovia, súčasníci Ignáca, potvrdzujú: „Boha skutočne nachádzal vo všetkom, v práci i pri rozhovore,“ a ešte iný: „Veľmi ľahko sa zjednocoval s Bohom v modlitbe. Koľko ráz prišla reč o Bohu, rozprával o ňom s takou zbožnosťou a vrúcnosťou, ako by ho videl pred sebou.“ Už ako starca, s odkrytou hlavou ponížene kľáčiaceho na zemi, bolo ho často počuť modliť sa: „*Da mihi, Domine, humilitatem et reverentiam tui amore plenam* – Daj mi, Pane, poníženosť a hlbokú úctu plnú lásky k Tebe.“

Tento láskyplný vzťah Ignáca s Bohom sa zrodil a prehlboval najmä *vdaka modlitbe*. Nielen po svojom obrátení, ale aj ako generálny predstavený rehole s najväčšou starostlivosťou venoval denne viac hodín rozjímaniu. „Aby ho v tom čase nevyrušovali, hovorí jeden z Ignácových spolupracovníkov, prikázal, že všetky hlásenia, ktoré by medzitým prišli na vrátnicu, majú sa odovzdať ministrovi domu. Podaktoré z nich, ktoré pre ich dôležitosť alebo ohľad na osobnosti bolo treba zaraz vybaviť, sám som zanesol do kaplnky. Teraz si spomínam, že kedykoľvek som ta vošiel, a bolo to často, našiel som ho s vyjasnenou tvárou, takže miesto toho, že by som sa k

nemu priblížil, zabudol som na povinnosť a ostal som v úžase bez seba stáť ako prirastený k zemi. Lebo to nebolo také, ako som ináč zvykol vidieť u zbožných ľudí, keď sa modlili, ale na ňom bolo celkom jasne badať nebesky a mimoriadny jas.“

„Keď sa raz náš otec sám vo svojej izbe modlil, svedčí iný Ignácov spolubrat, prišiel vrátnik a zaklopal. Otec neodpovedal. Keď vrátnik klopal ďalej, otec otvoril a pýtal sa, čo sa robí. Tuná sú otče listy, o ktorých doručovateľ vraví, že prišli z vašej vlasti. Náš otec vzal balík a šmaril ho do ohňa, ktorý za tuhej zimy práve horel, zavrel za sebou dvere a vrátil sa zase k modlitbe.“

Napriek mnohým povinnostiam si Ignác veľmi starostlivo nachádzal čas aj na spytovanie svedomia. Nielen na poludnie a večer, ale každú hodinu uvažoval o myšlienkach, slovách a skutkoch, ako o tom píše vo svojej knihe *Duchovných cvičení*. A horlivo až do smrti sa modlieval aj zvláštne spytovanie svedomia, tzv. *examen particulare*. „Keď porovnával dnešok s včerajškom, píše jeden z Ignácových spolubratov, a zistil denný pokrok v napredovaní, to ho rozpálilo žiarivou horlivosťou. Iba tak mohol na konci svojho života povedať, že tie stupne, na ktoré sa v Manreze podujal – na svojich štúdiách ich rád volal svojim prvým chrámom – že boli len počiatočným stupňom vývoja a že Boh v jeho vnútri denne dotváral to, na čom v Manreze začal robiť prvé čiary“.